

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „MANPOWER” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 41 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 76059

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Manpower Inc.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ na całym obszarze Wspólnoty zarejestrowany znak towarowy posiada charakter opisowy i pozbawiony jest charakteru odróżniającego. Ponadto istnieje konieczność pozostawienia do swobodnego używania pojęcia „MANPOWER”.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2005 r. — Evian przeciwko OHIM

(Sprawa T-407/05)

(2006/C 22/34)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Société Anonyme des Eaux Minérales d'Evian (Evian, Francja) [Przedstawiciel: C. Herzt-Eichenrode, avocat]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: A. Racke GmbH & Co. OHG (Bingen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM nr 2754/2001 z dnia 23 listopada 2001 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lipca 2005 r. (postępowanie odwoławcze R 82/2002-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: A. Racke GmbH & Co. OHG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „REVIAN” w kolorach złotym, czarnym i białym dla towarów z klasy 33 (wina i wina musujące) — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 000 945 758

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe i międzynarodowe słowne i graficzne znaki towarowe „EVIAN” dla towarów z klasy 32 i 33 (piwa, napoje alkoholowe, wody, lemoniady, ...)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: nieuwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ ze względu na to, iż Izba Odwoławcza odrzuciła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do tych znaków towarowych, nie uwzględniając twierżeń co do charakteru odróżniającego znaku towarowego EVIAN oraz naruszyła prawo przy ocenie podobieństwa towarów.

Ponadto, sprzeciw nie był bezzasadny, ponieważ przedstawiono tłumaczenia wymagane zgodnie z zasadą 17 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie nr 40/94 (Dz.U. L 303, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2005 r. — Luigi Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-408/05)

(2006/C 22/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) [Przedstawiciel: Avv. Alessandro Distante]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji nieuwzględniającej wniosku skarżącego z dnia 11 października 2004 r.;
- w razie konieczności — uchylenie decyzji Komisji z dnia 4 sierpnia 2004 r.;
- zobowiązanie pozwanej do 100 % zwrotu kosztów leczenia w wysokości 381,04 euro;

- zasądzenie od pozwanej odsetek za zwłokę w wysokości 10 %, kapitalizowanych corocznie od dnia 11 października 2004 r. do dnia faktycznego spełnienia świadczenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje odmowę przez skarżącą 100 % zwrotu poniesionych przez niego kosztów leczenia w wysokości 381,04 euro.

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z podniesionymi w sprawie T-18/04 ⁽¹⁾ (Marcuccio przeciwko Komisji).

W szczególności skarżący powołuje się na całkowity brak uzasadnienia, oczywisty błąd w ocenie, naruszenie art. 72 Regulaminu pracowniczego, obowiązku opieki oraz zasady niedyskryminacji i obowiązku sprawności i dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 20.3.2004, str. 38

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2005 r. w sprawie A.S.TER przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-409/05)

(2006/C 22/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: A.S.TER S.p.A. (Genova, Włochy) (Przedstawiciele: Lorenzo Acquarone i Daniela Anselmi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji a w jego konsekwencji przyznanie prawa dostępu i wydanie kopii skargi i załączników do niej,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, będąca spółką akcyjną, której większościowym udziałowcem jest Comune di Genova, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja

2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾, w przedmiocie odmowy uwzględnienia przedstawionego Komisji w dniu 21 lutego 2005 r. wniosku o dostęp do skargi (i załączników do niej), w wyniku której przeprowadzono dochodzenie mogące prowadzić do wszczęcia formalnej procedury w sprawie naruszenia w stosunku do skarżącej.

Odmowa dostępu nastąpiła z tego względu, że ujawnienie mogłoby mieć negatywny wpływ na przebieg dochodzeń Komisji.

Na poparcie swych żądań skarżąca wskazuje naruszenie ww. art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, zasad kontradyktoryjności, przejrzystości, współpracy i udziału w postępowaniu oraz na brak uzasadnienia.

Podnosi ona, że wbrew twierdzeniom pozwanej nie ma potrzeby, by w celu zapobieżenia utrudnieniu dochodzenia, wstrzymać udostępnianie dokumentów dotyczących postępowań w sprawie naruszenia, lecz przeciwnie, że z punktu widzenia takich dochodzeń niezbędne jest, by postępowanie było prowadzone przy zapewnieniu jak najdalej idącej przejrzystości i współpracy tak, by zarówno Comune di Genova, jak i skarżąca mogli przedstawić dokumenty wymagane dla przeprowadzenia dochodzenia.

Ponadto, jako że skarżąca jest stroną w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed pozwaną, zaskarżona decyzja narusza zasadę *audi alteram partem*.

Skarżąca dodaje, że wykładni wyjątków od prawa dostępu do dokumentów należy dokonywać w sposób zawężający oraz w świetle zasady prawa do informacji oraz zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001 r., str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2005 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-415/05)

(2006/C 22/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka [Przedstawiciele: Aik. Samoni i P. Mylonopoulos]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.